EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 16.3.2023
COM(2023) 160 final

ANNEXES 1 to 6

PRILOGE

k

Predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta

o vzpostavitvi okvira za zagotavljanje zanesljive in trajnostne oskrbe s kritičnimi surovinami ter spremembi uredb (EU) št. 168/2013, (EU) 2018/858, 2018/1724 in (EU) 2019/1020

{SEC(2023) 360 final} - {SWD(2023) 160 final} - {SWD(2023) 161 final} -
{SWD(2023) 162 final}

PRILOGA I

Strateške surovine

ODDELEK 1
SEZNAM STRATEŠKIH SUROVIN

Naslednje surovine se štejejo za strateške:

(a) bizmut,

(b) bor – za metalurgijo,

(c) kobalt,

(d) baker,

(e) galij,

(f) germanij,

(g) litij – za baterije,

(h) kovinski magnezij,

(i) mangan – za baterije,

(j) naravni grafit – za baterije,

(k) nikelj – za baterije,

(l) platinske kovine,

(m) elementi redke zemlje za magnete (Nd, Pr, Tb, Dy, Gd, Sm in Ce),

(n) silicijeva kovina,

(o) kovinski titan,

(p) volfram.

ODDELEK 2
METODOLOGIJA ZA IZBIRO STRATEŠKIH SUROVIN

1. Strateški pomen se določi na podlagi pomembnosti surovine za zeleni in digitalni prehod ter obrambne in vesoljske aplikacije, pri čemer se upoštevajo:

   (a) količina strateških tehnologij, pri katerih se surovina uporablja kot vhodni material;

   (b) količina surovine, potrebne za proizvodnjo ustreznih strateških tehnologij;

   (c) pričakovano svetovno povpraševanje po ustreznih strateških tehnologijah.

2. Napovedana rast povpraševanja ($D_{F/C}$) se izračuna na naslednji način:

$$D_{F/C} = \frac{DF}{GS}$$

pri čemer je:

D_F napoved povpraševanja po surovini za referenčno leto;

GS svetovna letna proizvodnja surovine za referenčno obdobje.

3. Pri določanju težavnosti povečanja proizvodnje se upoštevata vsaj:

(a) trenutni obseg proizvodnje (PS) surovine za referenčno obdobje, izračunan na naslednji način:

$$PS = log_{10}(GS)$$

pri čemer je:

log_{10} desetiški logaritem;

GS svetovna letna proizvodnja surovine za referenčno obdobje;

(b) razmerje med zalogami in proizvodnjo surovine (R/P), izračunano na naslednji način:

$$R\ /\ P = \frac{R}{GS}$$

pri čemer je/so:

R znane zaloge geoloških virov surovine, ki jih je mogoče izkoristiti v gospodarskem smislu;

GS svetovna letna proizvodnja surovine za referenčno obdobje.

PRILOGA II

Kritične surovine

ODDELEK 1
SEZNAM KRITIČNIH SUROVIN

Naslednje surovine se štejejo za kritične:

(a) antimon,

(b) arzen,

(c) boksit,

(d) barit,

(e) berilij,

(f) bizmut,

(g) bor,

(h) kobalt,

(i) premog za koksanje,

(j) baker,

(k) glinenec,

(l) fluorit,

(m) galij,

(n) germanij,

(o) hafnij,

(p) helij,

(q) težki elementi redke zemlje,

(r) lahki elementi redke zemlje,

(s) litij,

(t) magnezij,

(u) mangan,

(v) naravni grafit,

(w) nikelj – za baterije,

(x) niobij,

(y) fosfatna ruda,

(z) fosfor,

(aa) platinske kovine,

(bb) skandij,

(cc) silicijeva kovina,

(dd) stroncij,

(ee) tantal,

(ff) kovinski titan,

(gg) volfram,

(hh) vanadij.

ODDELEK 2
IZRAČUN GOSPODARSKEGA POMENA IN TVEGANJA ZA ZANESLJIVOST OSKRBE

1. Gospodarski pomen (EI) surovine se izračuna na naslednji način:

$$EI = \sum_s (A_s * Q_s) * SI_{EI}$$

pri čemer je:

A_s: delež končne porabe surovin v sektorju NACE (dvomestna raven);

$_s$: vrednost ustreznega sektorja v sektorju NACE (dvomestna raven);

SI_{EI}: indeks nadomestljivosti, povezan z gospodarskim pomenom.

2. Indeks nadomestljivosti surovine, povezan z gospodarskim pomenom (SI_{EI}), se izračuna na naslednji način:

$$SI_{EI} = \sum_i \sum_a SCP_{i,a} * Subshare_{i,a} * Share_a$$

pri čemer je:

i: oznaka za posamezni nadomestni material;

a: oznaka za posamezno uporabo surovine;

SCP: parameter stroškovne učinkovitosti nadomestnega materiala;

Share :delež surovin v končni uporabi;

Subshare: poddelež vsakega nadomestnega materiala v vsaki uporabi.

3. Tveganje za zanesljivost oskrbe (SR) s surovino se izračuna na naslednji način:

$$SR = [(HHI_{WGI,t})_{GS} \bullet \frac{IR}{2} + (HHI_{WGI,t})_{EU\,sourcing}(1 - \frac{IR}{2})] \bullet (1 - EoL_{RIR}) \bullet SI_{SR}$$

pri čemer je:

GS: svetovna letna proizvodnja surovine za referenčno obdobje;

EU sourcing: v EU dejansko pridobivanje oskrbe v EU, tj. domača proizvodnja EU in uvoz drugih držav v EU;

HHI: Herfindahl-Hirschmanov indeks (ki se uporablja kot približek za koncentracijo v državi);

WGI: razširjen svetovni kazalnik upravljanja (ki se uporablja kot približek za upravljanje države);

t: trgovinski parameter za prilagoditev WGI, ki se določi ob upoštevanju morebitnih izvoznih davkov (po možnosti zmanjšanih z veljavnim trgovinskim sporazumom), fizičnih izvoznih kvot ali izvoznih prepovedi, ki jih uvede država;

IR: odvisnost od uvoza;

EoL_{RIR}: delež recikliranega vložka ob koncu življenjske dobe, tj. razmerje med sekundarnimi vhodnimi surovinami (recikliranimi iz starih odpadkov) in vsemi vhodnimi surovinami (primarnimi in sekundarnimi);

SI_{SR}: indeks nadomestljivosti, povezan s tveganjem za zanesljivost oskrbe.

4. Odvisnost od uvoza surovin se izračuna na naslednji način:

$$IR = \frac{Import - Export}{Domesticproduction + Import - Export}$$

5. Herfindahl-Hirschmanov indeks (HHI_{WGI}) surovine se izračuna na naslednji način:

$$(HHI_{WGI,t})_{GS\ or\ EU sourcing} = \sum_c (S_c)^2 WGI_c * t_c$$

pri čemer je:

S_c: delež države c v svetovni oskrbi s surovinami (ali pridobivanju surovin v EU);

WGI_c: razširjen svetovni indeks upravljanja v državi c;

T_C: trgovinski parameter države, za prilagoditev WGI, ki se določi ob upoštevanju morebitnih izvoznih davkov (po možnosti zmanjšanih z veljavnim trgovinskim sporazumom), fizičnih izvoznih kvot ali izvoznih prepovedi, ki jih uvede država.

6. Indeks nadomestljivosti surovine, povezan s tveganjem za zanesljivost oskrbe (SI_{SR}), se izračuna na naslednji način:

$$SI_{SR} = \sum_i [(SP_i * SCr_i * SCo_i)^{1/3} * \sum_a (Sub - share_{i,a} * Share_a)]$$

pri čemer je:

i: oznaka za posamezni nadomestni material;

a: oznaka za posamezno uporabo kandidatnega materiala;

SP: proizvodnja nadomestnega materiala, ki odraža svetovno proizvodnjo nadomestnega materiala in materiala;

SCr: kritičnost nadomestnega materiala, pri čemer se upošteva, ali je nadomestni material kritična surovina;

SCo: soproizvodnja nadomestnega materiala, pri čemer se upošteva, ali je nadomestni material primarni proizvod ali pa se izkopava kot soproizvod ali stranski proizvod;

Share: delež kandidatnih materialov v končni uporabi;

Subshare: poddelež vsakega nadomestnega materiala v vsaki uporabi.

7. Kadar strukturne ali statistične spremembe vplivajo na merjenje gospodarskega pomena in tveganje za zanesljivost oskrbe horizontalno za vse ocenjene materiale, se ustrezne vrednosti popravijo, da se take spremembe izravnajo.

Izračuni temeljijo na povprečju zadnjih petih let, za katera so podatki na voljo. Upoštevajo se prednost, kakovost in razpoložljivost podatkov.

PRILOGA III

Ocena meril za priznanje statusa strateških projektov

1. Pri ocenjevanju, ali projekt v Uniji izpolnjuje merilo iz člena 5(1), točka (a), se upošteva:

   (a) ali projekt prispeva k referenčnim vrednostim iz člena 1(2), točka (a);

   (b) ali projekt prispeva k ohranjanju ali krepitvi zmogljivosti Unije kot delež letne porabe strateških surovin v Uniji, ob upoštevanju pričakovanega povečanja porabe Unije.

   Prispevek projekta k ustrezni referenčni vrednosti v zvezi z zmogljivostjo se oceni ob upoštevanju poslovnega načrta projekta in podpornih tehničnih informacij, vključenih v vlogo, ter ocenjenega časa do vstopa projekta na trg.

2. Pri ocenjevanju, ali projekt v tretji državi izpolnjuje merilo iz člena 5(1), točka (a), se upošteva:

   (a) ali projekt prispeva k referenčnim vrednostim iz člena 1(2), točka (b) ali k ohranjanju odpornosti oskrbe Unije s strateškimi surovinami;

   (b) ali veljavni pravni okvir ali drugi pogoji zagotavljajo, da trgovina in naložbe, povezane s projektom, ne bodo izkrivljene, zlasti ob upoštevanju, ali je Unija z zadevno tretjo državo sklenila strateško partnerstvo iz člena 33 ali trgovinski sporazum, ki vsebuje poglavje o surovinah, in ali so skladne s skupno trgovinsko politiko Unije;

   (c) obseg, v katerem obstajajo podjetja, ki so sklenila ali so pripravljena skleniti sporazume o odjemu s predlagateljem projekta za uporabo ali predelavo strateških surovin, proizvedenih v okviru zadevnih projektov v Uniji;

   (d) ali je projekt v skladu z razvojnim sodelovanjem in zunanjepolitičnimi cilji Unije.

   Prispevek projekta k referenčnim vrednostim iz točke (a) se oceni ob upoštevanju poslovnega načrta projekta in podpornih tehničnih informacij, vključenih v vlogo, ocenjenega časa do vstopa projekta na trg ter deleža rezultatov projekta, ki je zajet v obstoječih ali morebitnih sporazumih o odjemu iz točke (c). Dokazi v zvezi s točko (c) lahko vključujejo pogodbene dogovore, pisma o nameri ali memorandume o soglasju.

3. Pri ocenjevanju, ali projekt izpolnjuje merilo iz člena 5(1), točka (b), se upošteva:

   (a) kakovost izvedenih študij izvedljivosti o potencialu za razvoj projekta;

   (b) ali je bila tehnologija, ki naj bi se uporabljala, prikazana v ustreznem okolju.

   Študije izvedljivosti iz točke (a) so zasnovane tako, da:

   (a) z analizo tehnoloških in okoljskih vidikov ocenijo, ali bo predlagani projekt verjetno uspešen;

   (b) opredelijo morebitna tehnična vprašanja in težave, ki bi se lahko pojavile med izvajanjem projekta.

   Za potrditev izvedljivosti projekta bodo morda potrebne nadaljnje študije.

4. Pri ocenjevanju, ali projekt izpolnjuje merilo iz člena 5(1), točka (c), se upošteva skladnost projekta z naslednjo zakonodajo Unije ali mednarodnimi instrumenti:

(a) [Urad za publikacije vstavi sklic na direktivo o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti], kolikor se uporablja za predlagatelja projekta;

(b) [Urad za publikacije vstavi sklic na direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti], kolikor se uporablja za predlagatelja projekta;

(c) tristransko deklaracijo MOD o načelih večnacionalnih podjetij in socialne politike;

(d) smernicami OECD o potrebni skrbnosti za odgovorno ravnanje podjetij, zlasti s smernicami v zvezi z bojem proti korupciji;

(e) smernicami OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne verige oskrbovanja z minerali z območij, prizadetih zaradi konfliktov, in območij z visokim tveganjem;

(f) smernicami OECD o potrebni skrbnosti za smiselno sodelovanje deležnikov v sektorju ekstraktivnih dejavnosti;

(g) načeli OECD o upravljanju podjetij;

(h) smernicami OECD za večnacionalna podjetja;

(i) vodilnimi načeli ZN o podjetništvu in človekovih pravicah.

Predlagatelji projektov lahko skladnost z merilom iz člena 5(1), točka (c), potrdijo tudi tako, da:

(a) predložijo dokazila, da je zadevni projekt individualno certificiran v okviru priznane sheme iz člena 29, ali

(b) se zavežejo, da bodo pridobili certifikat za zadevni projekt v okviru priznane sheme iz člena 29, in predložijo zadostna dokazila, da bo zadevni projekt ob izvedbi lahko izpolnjeval merila za tako certificiranje.

5. Pri ocenjevanju, ali projekt v Uniji izpolnjuje merilo iz člena 5(1), točka (d), se upošteva:

(a) ali pri projektu sodelujejo podjetja iz različnih držav članic;

(b) ali se tudi morebitni odjemalci nahajajo v več kot eni državi članici;

(c) učinki na razpoložljivost strateških surovin za nadaljnje uporabnike v več kot eni državi članici.

6. Pri ocenjevanju, ali projekt v tretji državi izpolnjuje merilo iz člena 5(1), točka (e), se upošteva, v kolikšni meri projekt v zadevni tretji državi prispeva h:

(a) krepitvi več kot ene faze vrednostne verige surovin v navedeni državi ali njeni širši regiji;

(b) spodbujanju zasebnih naložb v domačo vrednostno verigo surovin;

(c) ustvarjanju širših gospodarskih ali socialnih koristi, vključno z ustvarjanjem delovnih mest.

PRILOGA IV

Merila za sheme certificiranja

Priznana shema certificiranja izpolnjuje naslednja merila:

(a) pod preglednimi, poštenimi in nediskriminatornimi pogoji je odprta za vse gospodarske subjekte, ki so pripravljeni in sposobni izpolnjevati zahteve sheme;

(b) zahteve za certificiranje vključujejo vsaj:

  (i) zahteve, ki zagotavljajo okoljsko trajnostne prakse, vključno z zahtevami, ki zagotavljajo okoljski management in blaženje vplivov;

  (ii) zahteve za zagotavljanje družbeno odgovornih praks, vključno s spoštovanjem človekovih pravic in pravic delavcev;

  (iii) zahteve za zagotavljanje poslovne integritete in preglednosti, vključno z zahtevami za skrbno upravljanje finančnih, okoljskih in socialnih zadev;

(a) preverjanje in spremljanje skladnosti sta objektivna, temeljita na mednarodnih standardih, zahtevah in postopkih, standardih, zahtevah in postopkih Unije ali nacionalnih standardih, zahtevah in postopkih ter se izvajata neodvisno od zadevnega gospodarskega subjekta;

(b) vključuje zadostne zahteve in postopke za zagotovitev usposobljenosti in neodvisnosti odgovornih preveriteljev.

PRILOGA V

Okoljski odtis

1. Opredelitev pojmov

V tej prilogi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „podatki o dejavnosti“ pomenijo informacije, povezane s postopki pri modeliranju popisov življenjskega kroga. Združeni rezultati popisov življenjskega kroga v postopkovnih verigah, ki predstavljajo dejavnosti postopka, se za vsak postopek pomnožijo s podatki o ustrezni dejavnosti in nato združijo, da se dobi okoljski odtis, povezan z zadevnim postopkom;

(b) „kosovnica“ pomeni seznam surovin, podsklopov, vmesnih sklopov, elementov sestavnih delov in delov, potrebnih za proizvodnjo izdelka, vključenega v obseg študije, ter njihovih količin;

(c) „podatki, specifični za določeno podjetje“ pomenijo neposredno izmerjene ali zbrane podatke enega ali več objektov (podatki, specifični za določen obrat), ki so reprezentativni za dejavnosti v podjetju. Ta izraz je sopomenka izraza „primarni podatki“;

(d) „metoda presoje vpliva“ pomeni protokol za kvantitativno pretvorbo podatkov o popisu življenjskega kroga v prispevke k zadevnemu vplivu na okolje;

(e) „kategorija vpliva“ pomeni razred rabe virov ali vpliva na okolje, s katerim so povezani podatki o popisu življenjskega kroga;

(f) „življenjski krog“ pomeni zaporedne in medsebojno povezane faze sistema izdelka, od oskrbe s surovinami ali njihovega pridobivanja iz naravnih virov do končne odstranitve (ISO 14040:2006);

(g) „popis življenjskega krog“ pomeni kombiniran niz izmenjav elementarnih tokov, tokov odpadkov in tokov izdelkov v naboru podatkov o popisu življenjskega kroga;

(h) „nabor podatkov popisa življenjskega kroga“ pomeni dokument ali datoteko z informacijami o življenjskem krogu za določen izdelek ali drug referenčni element (npr. obrat, postopek), ki vključuje opisne metapodatke in količinsko opredeljene podatke o popisu življenjskega kroga. Nabor podatkov popisa življenjskega kroga bi lahko bil nabor podatkov o postopku enote, delno združen ali združen nabor podatkov;

(i) „sekundarni podatki“ pomenijo podatke, ki ne izvirajo iz določenega postopka v oskrbovalni verigi podjetja, ki izvaja študijo okoljskega odtisa. To so podatki, ki niso neposredno zbrani, izmerjeni ali ocenjeni v podjetju, temveč izhajajo iz podatkovne zbirke popisa življenjskega kroga tretje osebe ali drugih virov. Sekundarni podatki vključujejo povprečne podatke industrije (npr. iz objavljenih proizvodnih podatkov, državnih statističnih podatkov in industrijskih združenj), študije iz literature, tehnične študije in patente, temeljijo pa lahko tudi na finančnih podatkih in vsebujejo približke ter druge splošne podatke. Primarni podatki, ki gredo skozi fazo horizontalnega združevanja, se štejejo za sekundarne podatke;

(j) „meja sistema“ pomeni vidike, ki so vključeni v študijo življenjskega kroga ali izključeni iz nje.

Poleg tega pravila za izračun okoljskega odtisa kritične surovine vključujejo vse nadaljnje opredelitve, potrebne za njihovo razlago.

2. Področje uporabe

Ta priloga vsebuje bistvene elemente za izračun okoljskega odtisa kritičnih surovin.

Pravila za izračun okoljskega odtisa specifičnih kritičnih surovin temeljijo na bistvenih elementih, vključenih v to prilogo, ob upoštevanju znanstveno utemeljenih metod ocenjevanja in ustreznih mednarodnih standardov na področju ocene življenjskega kroga.

Izračun okoljskega odtisa kritične surovine temelji na kosovnici, energiji, proizvodnih metodah in pomožnih materialih, ki se uporabljajo v objektih, vključenih v proizvodnjo kritičnih surovin.

Komisija si pri določanju pravil za izračun okoljskega odtisa specifičnih kritičnih surovin prizadeva zagotoviti skladnost s pravili za izračun okoljskega odtisa izdelkov, za katere se uporabljajo ustrezne kritične surovine.

3. Deklarirana enota

Deklarirana enota je 1 kg zadevne vrste kritičnih surovin.

V pravilih za izračun okoljskega odtisa specifičnih kritičnih surovin se lahko določi višja ali nižja deklarirana enota, izražena v kg, kadar je to potrebno za upoštevanje narave ali uporabe zadevne kritične surovine.

Vsi kvantitativni vhodni in izhodni podatki, ki jih proizvajalec zbere za količinsko opredelitev ogljičnega odtisa, se izračunajo glede na to deklarirano enoto.

4. Meja sistema

Pridobivanje, koncentracija in rafiniranje so tri faze življenjskega kroga, ki jih je treba vključiti v mejo sistema primarnih kritičnih surovin z naslednjimi postopki (kadar je to pomembno za določeno surovino):

(a) postopki višje v prodajni verigi, vključno s pridobivanjem rude za proizvodnjo surovin, proizvodnjo in dobavo (prevoz) kemikalij, pomožno opremo, proizvodnjo in dobavo (prevoz) goriv, proizvodnjo in dobavo električne energije ter prevozom materialov z vozili, ki niso v lasti organizacije;

(b) prevozom rude, koncentratov in surovin v vozilih, ki so v lasti ali upravljanju organizacije;

(c) skladiščenjem rude, koncentratov in surovin;

(d) drobljenjem in čiščenjem rude;

(e) proizvodnjo koncentrata surovin;

(f) pridobivanjem kovin (kemičnim, fizikalnim, biološkim);

(g) taljenjem;

(h) predelavo kovin;

(i) čiščenjem žlindre;

(j) rafiniranjem kovin;

(k) elektrolizo kovin;

(l) litjem kovin ali kovinsko embalažo;

(m) obdelavo izrabljenega materiala in žlindre;

(n) vsemi povezanimi pomožnimi postopki, kot so čiščenje odpadnih voda (na lokaciji, vključno s čiščenjem tehnoloških voda, neposrednim hlajenjem, vodo in površinskimi odtoki), sistemi za zmanjšanje količin plinov (vključno s primarnimi in sekundarnimi plini, kotli (vključno s predhodnim čiščenjem kotlovne vode)), notranja logistika.

V mejo sistema sekundarnih kritičnih surovin (ki opredeljuje fazo recikliranja v življenjskem krogu) se vključijo naslednji postopki (kadar je to pomembno za specifično reciklirano surovino):

(a) postopki višje v prodajni verigi, vključno s pridobivanjem surovin za krmo (odpadnih materialov in koncentratov surovega bakra), proizvodnjo in dobavo (prevoz) kemikalij, pomožno opremo, proizvodnjo in dobavo (prevoz) goriv, proizvodnjo in dobavo električne energije ter prevozom materialov v vozilih, ki niso v lasti organizacije;

(b) prevoz koncentratov in odpadkov v vozilih, ki so v lasti ali upravljanju organizacije;

(c) skladiščenje odpadkov, koncentratov in surovin;

(d) predobdelava sekundarnih materialov;

(e) taljenje;

(f) predelava kovin;

(g) rafiniranje kovin;

(h) elektroliza kovin;

(i) litje kovin ali kovinska embalaža;

(j) obdelava izrabljenega materiala;

(k) vsi povezani pomožni postopki, kot so čiščenje odpadnih voda (na lokaciji, vključno s čiščenjem tehnoloških voda, neposrednim hlajenjem, vodo in površinskimi odtoki), sistemi za zmanjšanje količin plinov (vključno s primarnimi in sekundarnimi plini, kotli (vključno s predhodnim čiščenjem kotlovne vode)), notranja logistika.

Faza uporabe in faza ob koncu življenjske dobe se izključita iz izračunov okoljskega odtisa, saj nista pod neposrednim vplivom odgovornega gospodarskega subjekta. Drugi postopki se lahko izključijo, če je njihov prispevek k okoljskemu odtisu določene kritične surovine zanemarljiv.

5. Kategorije vpliva

Pravila za izračun določajo kategorijo vpliva, ki jo je treba vključiti v izračun okoljskega odtisa. Izbira temelji na analizi žariščnih točk, opravljeni v skladu z znanstveno utemeljenimi metodologijami, razvitimi na mednarodni ravni, in ob upoštevanju:

(a) relativnega pomena različnih vplivov, vključno z njihovim relativnim pomenom za obvladovanje podnebnih in okoljskih ciljev Unije;

(b) potreb podjetij nižje v prodajni verigi, ki želijo poročati o okoljskem odtisu kritičnih surovin, ki jih uporabljajo.

6. Uporaba naborov podatkov, specifičnih za določeno podjetje, in sekundarnih naborov podatkov

Pravila za izračun določajo uporabo naborov podatkov, specifičnih za določeno podjetje, ali sekundarnih naborov podatkov za vse ustrezne postopke in materiale.

Uporaba podatkov, specifičnih za določeno podjetje, se zahteva vsaj za postopke pod neposrednim vplivom odgovornega upravljavca in največ prispeva k zadevnim kategorijam vpliva.

Podatki o dejavnosti, specifični za določeno podjetje, se uporabljajo v kombinaciji z ustreznimi sekundarnimi nabori podatkov, skladnimi z okoljskim odtisom. Pravila za izračun bi morala določati, ali je vzorčenje dovoljeno v skladu z merili, določenimi v znanstveno utemeljenih metodologijah, razvitih na mednarodni ravni.

V primeru spremembe kosovnice ali mešanice energijskih virov, ki se uporablja za proizvodnjo kritične vrste surovin, je treba opraviti nov izračun okoljskega odtisa.

Pravila za izračun, ki jih je treba pripraviti v okviru delegiranega akta, vključujejo podrobno modeliranje naslednjih faz življenjskega kroga:

(a) faze pridobivanja, koncentracije in rafiniranja primarnih surovin;

(b) faze pridobivanja in predelave sekundarnih surovin.

7. Metode presoje vpliva

Okoljski odtis se izračuna z znanstveno utemeljenimi metodami presoje vpliva, ki upoštevajo razvoj na mednarodni ravni za ustrezne kategorije vpliva, povezane s podnebnimi spremembami, vodo, zrakom, tlemi, viri, rabo zemljišč in toksičnostjo.

Rezultati se predložijo kot rezultati karakterizacije (brez normalizacije in ponderiranja).

8. Razredi učinkovitosti v zvezi z okoljskim odtisom

Na podlagi porazdelitve vrednosti iz izjav o okoljskem odtisu o izdelkih, ki se dajejo na notranji trg, in da se omogoči razlikovanje na trgu, se opredeli smiselno število razredov učinkovitosti, pri čemer je kategorija A najboljši razred z najmanjšim vplivom v življenjskem krogu. Določitev praga za vsak razred učinkovitosti in njegovega obsega bo temeljila na porazdelitvi zmogljivosti zadevnih kritičnih surovin, danih na trg v preteklih treh letih, pričakovanih tehnoloških izboljšavah in drugih tehničnih dejavnikih, ki jih je treba opredeliti.

Komisija vsaka tri leta pregleda število razredov učinkovitosti in pragove med njimi, da bi bili še naprej reprezentativni za dejansko stanje na trgu in njegov pričakovani razvoj.

9. Ocena skladnosti

Pravila za izračun in preverjanje določajo veljavni postopek ugotavljanja skladnosti izmed modulov iz Priloge II k Sklepu št. 768/2008/ES s prilagoditvami, potrebnimi glede na zadevni material.

Komisija pri določanju veljavnega postopka za ugotavljanje skladnosti upošteva naslednja merila:

(a) primernost zadevnega modula glede na vrsto materiala in njegova sorazmernost z javnim interesom, za katerega si prizadeva;

(b) razpoložljivost usposobljenih in neodvisnih tretjih oseb, ki lahko izvajajo morebitne naloge ugotavljanja skladnosti;

(c) kadar je sodelovanje tretje osebe obvezno, potrebo proizvajalca, da lahko izbira med zagotavljanjem kakovosti in moduli certifikacije izdelka iz Priloge II k Sklepu št. 768/2008/ES.

PRILOGA VI

Ustrezni izdelki iz člena 26(1)

V naslednji preglednici je navedeno blago, kot je razvrščeno v kombinirani nomenklaturi iz Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2658/87.